Cotidian on-line

BASARABIA LITERARĂ

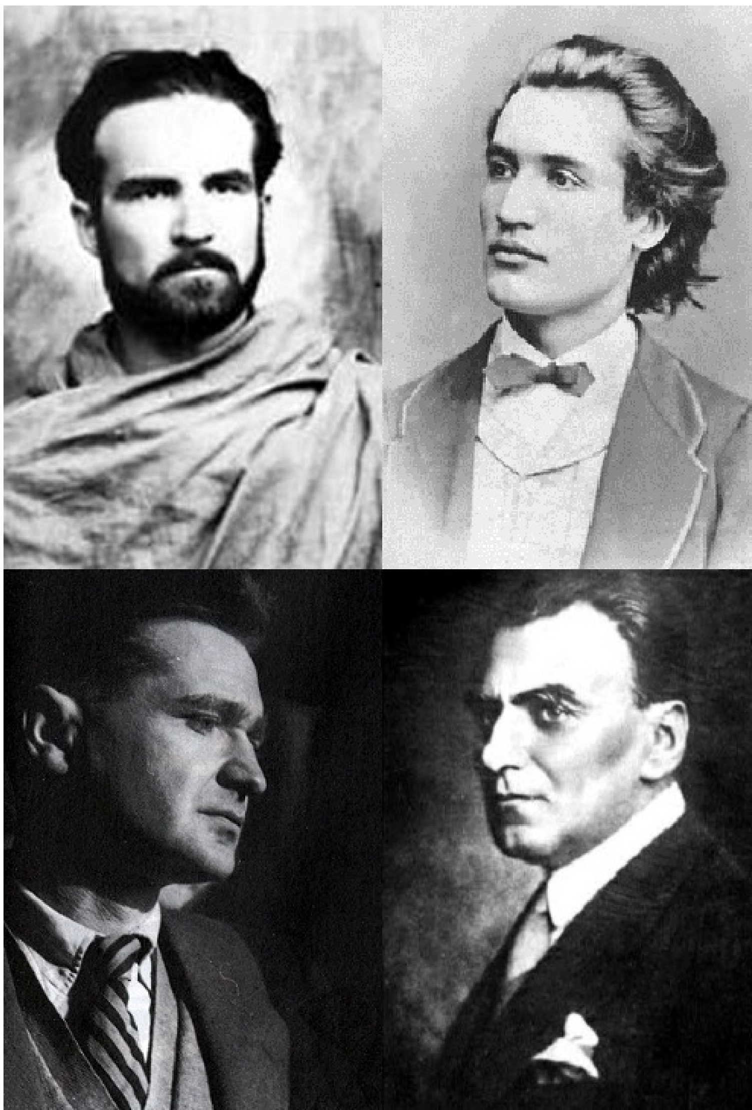
Societatea Scriitorilor Romani din Basarabia

DUŞMANII LUI MIRCEA CĂRTĂRESCU

februarie 17, 2024

Cartarescu despre Eminescu – "poetul national antisemit", Nae Ionescu – "guru universitar antisemit" si "antisemitii de credinta" Eliade si Cioran

Iniţiala lui Cărtărescu ne arată că e sferodoct

Plagiatorul Cărtărescu ne ameninţă că ia Premiul Nobel şi data viitoare

de Constantin Barbu

La un post de televiziune aproape sexual un băiat brunet din Piteşti i-a interogat pe cei trei escroci literaro-filosofico-financiari, pe numele lor Cărtărescu, Patapievici şi Liiceanu. Am respectat ordinea de pe ecran dar ordinea reală nici ei nu o ştiu.

CĂRTĂRESCU A PLAGIAT DIN DURAND, CANTOS-URI, CUTARE ENGLEZ (TRISTRAM SHANDY) ŞI ÎNCĂ VREO DOI-TREI AMERICANI, Patapievici a copiat din Kant, Osserman, Peterson, Egginton, iar Liiceanu din toată

lumea: Heidegger, Noica, Eliade, în timp ce Pleşu a plagiat numai din Corbin şi doar vreo 13 nemţi…

Toţi trei plângeau că îi urăşte lumea fiindcă sunt mai hoţi. Cărtărescu n-a primit de la ICR decât puţin peste 100.000 de euro, sumă pe care un om de condiţie socială medie nu-i economiseşte poate nici în trei generaţii. În schimb, pentru imaginea acestui metalambanist flatulent suma este reclamată ca mică. La cât rahat a mâncat el cu talent în editorialele lui ridicole, violente şi sâsâite, suma este într-adevăr insignifiantă. Căcatul mâncat ar trece de vreo 5 milioane euro. Unde mai pui că închipuitul visează noaptea că este nobelizabil şi dimineaţa află, fără voia lui, că un oarecare Mo Yan a fost ales dintre un miliard trei sute de milioane de chinezi cel mai talentat urmaş al lui Confucius. Şi fiindcă bătrânii chinezi nu risipesc banii, milionul de euro l-au dat urmaşii lui Carol al XII-lea, care între timp şi-au revenit după bătălia de la Poltava.

ŞTIIND CĂ EMISIUNEA BĂIATULUI BRUNET DIN PITEŞTI este foarte urmărită de coafeze şi lăptărese, cei trei zmei ai noului mileniu, Cărtărescu, Patapievici şi Liiceanu, dintre care numai trei au plagiat, s-au repezit la spectatori să le spună ce greu e să ajungi pe listele Nobelului. Cine nu ştie că Nobel e acela cu dinamita care înainte de a muri şi-a dat seama că are prea mulţi bani şi a vrut să facă nişte crematorii pentru factorul uman dar religia nu i-a permis şi atunci le-a venit ideea să arunce cu banii în talentaţii viitorului.

APROAPE ORICINE ARE VOIE SĂ VĂ PUNĂ PERSONAJE VIOAIE LA NOBEL. Un scriitor, ca persoană fizică, independentă (cum l-a propus Goma pe Eliade). Un director de institut ştiinţific are voie să facă propuneri pentru Nobel, un director de bibliotecă, un decan de facultate ş.a.m.d. până poţi

să ajungi la Papă, căci şi el are dreptul să propună la Nobel. Când vom dezvălui care sunt propunătorii lui Cărtărescu, veţi intra în istoria râsului fiindcă nu veţi putea să vă mai opriţi niciodată dacă sunteţi o fire veselă. Dacă sunteţi o fire tristă vă veţi indigna indimenticabil văzând escrocheria. Se ştie că pe Cărtărescu l-a lansat stalinistul Crohmălniceanu, zidarul care îl înjura pe Blaga că e fascist şi pe Cioran că e hitlerist. Cărtărescu fiind analfabet nu ştie că Crohmălniceanu a distrus cultura română inventând realismul socialist, acum fac pe proştii şi cred că sunt postmodernişti. Doctoratul (doctoratul!) şi l-a dat cu stalinistul Paul Cornea, fost membru al CC al UTM, fostul şef al lui Ion Iliescu, băiatul responsabil cu scrisorilor către Stalin şi Komsomol. Când se chinuia să scrie o prefaţă la o carte de Bălcescu nu se putu abţine până nu dădu cu nasul în curul lui Dej, ca prefaţă.

CĂ A PLAGIAT CĂRTĂRESCU ÎN VREO 5-6 CĂRŢI CA UN BEZMETIC, ŞTIE TOATĂ LUMEA. Şi Google ştie. Dacă deschizi Google pentru „Cărtărescu", nici nu apuci să-i scrii numele şi apare cuvântul "plagiat". E simplu să-l verificaţi pe hoţ.

ESCROCUL LITERAR E NU NUMAI PLAGIATOR CI ŞI POET MINOR, ESEIST INCULT ŞI AUTOR DE ROMAN. Zic autor de roman fiindcă româno-bulgarul nostru vrea să ia Premiul Nobel cu un singur roman, ca să intre în istoria literaturii aşa cum a intrat laponul care a descoperit un singur pol nord. Pe metalambanist l-a gonflat Nicolae Manolescu, fondatorul falsificaţionismului literar român.

CEL MAI GRAV LUCRU PE CARE L-A PRODUS IGNOBILUL CĂRTĂRESCU este falsificarea unui citat din Hannah Arendt din cartea Eichmann la Ierusalim. Derbedeul liricoid scrie în 2005 articolul O vină istorică. Despre antisemitismul românesc.

Cităm întregul articol – din Jurnalul National (!) – ca să nu se spună că i-am distrus contextul

„Pe la 3-4 ani. Mama imi spune o istorioara. Un evreu isi trimite copilul la un cioban ca sa-l invete o limba romaneasca pura. Dupa cateva luni, bate cineva la usa: "Sunt eu, ciubanul, ti-am adus cupilul!". Radeam de pronuntia aceea ciudata. Dar ce era un evreu? Mama n-a stiut sa-mi explice.

Dupa vreo cinci ani. Intre nenumaratele lui bancuri porcoase, de care radeam pentru ca erau pline de cuvinte interzise, Jean de la etajul VII ne-a spus si unul care ne-a nedumerit. La o scoala vine inspectia, profesorul tine o lectie patriotica si un scolar, emotionat, incepe sa planga. "Cum te cheama, pui de dac?", il intreaba inspectorul. La care copilul spune: "Goldenberg!". N-am inteles de ce trebuia sa radem: era un nume curios, e drept, dar nu cine stie ce amuzant. "Pai, nu-ntelegeti? Era un evreu!" Ce era totusi un evreu? "E unul care se preface ca e roman, isi ia cateodata si nume romanesc ca sa ne pacaleasca, dar el nu e roman ca noi, e jidan si copiii lui sunt tot jidani", s-a straduit sa ne explice Jean.

15 ani mai tarziu, la restaurantul Uniunii Scriitorilor, un coleg de generatie deschide Romania literara: "Ia numarati: uite, chiar pe pagina 2 semneaza un evreu. Pagina 3: doi evrei! Pagina 5: inca doi! Pagina 8…". L-am intrebat ce vrea sa spuna cu asta. "Nu fi naiv!", mi-a raspuns. "Daca tacem ca niste lasi, le facem jocul. Nu vezi ca se-mping inainte unii pe altii? Nu vezi ca nu mai ai loc de ei?" A urmat o discutie penibila, in urma careia m-am ridicat si am plecat de la masa.

Multa vreme am crezut in mitul poporului roman, bun, intelept si tolerant, neinclinat spre excese, spre solutii radicale. N-am dus razboaie de cucerire, n-am facut, de-a lungul istoriei, decat sa ne aparam

“saracia si nevoile, si neamul”. Chiar am crezut ca, pana si in timpul dictaturilor de extrema dreapta, noi am refuzat sa trimitem evreii in lagarele de concentrare si i-am tratat mai bine decat alte popoare. Din pacate, si acest mit trebuie sa cada. In ultimul timp, au aparut carti care dezvaluie, spre frustrarea, nefericirea si jena noastra, dimensiunile nebanuite ale antisemitismului romanesc. Fraza faimoasa a Hannei Arendt, din cartea despre procesul lui Eichmann, “romanii au fost cel mai antisemit popor din Europa”, afirmatia ei ca pana si nazistii germani erau indignati de salbaticia masurilor luate de romani impotriva evreilor incep sa nu ni se mai para atat de nedrepte. Incetul cu incetul, ni se arata fapte pe care e groaznic sa le privesti in fata: sutele de victime ale pogromului din Iasi, alte sute de victime ale rebeliunii legionare (cu evrei agatati in carligele macelariilor), mii sau zeci de mii de victime asfixiate in vagoane de transport. Intarzierea cu decenii a acordarii cetateniei evreilor, legi antievreiesti mai dure ca oriunde, o multime de organizatii antisemite, de guverne antisemite, de personalitati antisemite. O anticipare cu cateva decenii a “solutiei finale”, in scrierile unui doctrinar. Un poet national antisemit. Un guru universitar antisemit. Discipolii sai, deveniti mai tarziu personalitati mondiale – facandu-si din antisemitism o profesiune de credinta. Si daca putem sa ne indoim de datele si cifrele din studiile stiintifice – desi de cele mai multe ori n-avem motive s-o facem –, e greu sa te-ndoiesti de marturiile directe de felul “Jurnalului” lui Mihail Sebastian, in care asistam la calvarul unui scriitor, din intamplare de origine evreiasca. In cativa ani, acest om bland si copilaros, lucid si resemnat, se vede dat afara din slujba, din casa, din Societatea Scriitorilor, parasit de cei mai buni prieteni, deposedat prin urmare de umanitate, singura lui “vina” fiind una obiectiva, evreitatea lui.

Oricat de amar ar fi paharul, trebuie sa-l bem astazi pana la fund: avem datoria sa ne recunoastem vina istorica fata de evreii din Romania. E primul pas spre recastigarea onoarei noastre de popor civilizat, european.

Am crezut si mai multa vreme ca generatia mea si eu insumi am fost scutiti de antisemitism. In definitiv, n-am vazut prea multi evrei la viata noastra. Dar miile de glume, bancuri si aluzii despre evrei cu care am fost bombardati toata adolescenta au lasat urme si in sufletele celor mai curati dintre noi. Au sadit o suspiciune difuza, o obisnuinta de a-l privi pe evreul de langa noi cu un alt fel de privire, ca pe un animal ciudat si potential periculos. Ii explicam succesele prin conspiratia semenilor lui. Ii reprosam ca pe o tradare asumarea evreitatii si ca pe o viclenie asumarea romanitatii. Trebuie sa fie cumplit de greu sa fii evreu, sa simti clipa de clipa povara privirii suspicioase a celorlalti. Azi inteleg bine ca, decat sa-mi fac iluzia ca sunt total liber de antisemitism, e mult mai bine sa caut antisemitismul in cele mai ascunse zone ale mintii mele, sa-l localizez, sa-l inteleg si sa-l izolez. Abia in acest fel voi fi liber de el.

Numiti acest lucru “corectitudine politica”. Eu il numesc purtare fireasca fata de o fiinta umana sau fata de un grup uman, oricare ar fi el. Nu idealizez pe nimeni: intre evrei sunt genii si ticalosi, ca in orice esantion uman. Andrei Plesu a scris un articol exceptional despre asta. Cred doar ca nu se poate trai asteptandu-te clipa de clipa sa ti se reproseze – chiar si din partea celui mai bun prieten – ca tu personal l-ai rastignit pe Iisus Hristos.”

NU ROMÂNII TREBUIE SĂ-L CERTE PE CĂRTĂRESCU PENTRU FALSIFICAREA ISTORIEI POPORULUI EVREU, ci chiar evreii pe care i-a minţit. Eichmann a ucis

cinci milioane de evrei, iar Cărtărescu jigneşte poporul român care a salvat mai mult de jumătate din evreii puşi în grea şi nedreaptă cumpănă de istorie.

PĂI DACĂ ROMÂNII AR FI FOST CEL MAI ANTISEMIT POPOR DIN EUROPA, HITLER CE E? Laureat al Premiului Nobel pentru Pace, traducător din Socrate sau urmaş al vreunei hiene sterpe? Ştim că textul a fost republicat la Ierusalim şi, din nefericire, nici un scriitor evreu de limba română n-a verificat veridicitatea citatului.

CĂRTĂRESCU, UN ANALFABET ÎNDRĂZNEŢ, FALSIFICASE CITATUL DIN HANNAH ARENDT, celebra amanta a lui Martin Heidegger.

ACUM, VĂ ÎNTREB: DACĂ PLAGIATORUL CĂRTĂRESCU ZICEA ÎN DILEMA hindusului Pleşu că Eminescu nu e decât o “maimuţă păroasă”, ce merită scriitorul de raftul 3 Cărtărescu? Nu-i aşa: Steaua României, 100.000 de euro de la ICR, Premiul Nobel de la vikingi şi toate comentariile blog-erilor unde este înjurat, umilit, miştocărit. Adică unde i se pune oglinda. Cărtărescu, vorba bancului, pentru un porc arată destul de bine.

Sursa: Expresul de Sud

Posted by: eXpress
View more posts
T

tagged with basarabiapress

Opinii